

[Hans Toff.]

at nok skal vi skærpe de bestemmelser, der gælder for våbenbesiddelse og våbenbrug, som det også sker i denne lovgivning — og jeg mener også berettiget — for de våben, som allerede er undergivet en skarp kontrol. Det gælder kontrol i retning af, at man kræver jagttegn, at man kræver medlemskab af skytteforeninger i et vist tidsrum osv. Men når det er sagt, må det også tages i betragtning, at det mest almindelige våben, der i dag findes i befolkningen, er de glatløbede haglgeværer, som enhver frit kan erhverve, og at det ofte er disse våben, som benyttes til forbrydelser.

Det må også tages i betragtning, at folk, der har forbryderiske hensigter med våben, vel oftest kommer i besiddelse af disse på en uretmæssig måde. Jeg ved ikke, om justitsministeren har nogen eksempler, men jeg har i hvert fald vanskeligt ved at forestille mig, at en forbryder først går hen og slår efter i våbenloven for at sikre sig, at det våben, han vil benytte til forbrydelsen, nu også er lovligt ifølge våbenloven.

Jeg tror, det største problem med våbenkontrol og de forbrydelser, der begås med våben, skal findes i våbentyverierne. I denne forbindelse er det nærliggende også at fremdrage den seneste tids stigende antal tyverier dels fra militære anlæg, dels fra politiet. Disse tyverier af våben fremkalder uvægerlig en utryghedsfølelse i store dele af befolkningen, ikke mindst hvis disse tyverier skyldes manglende sikkerhedsforanstaltninger omkring våbendepoterne. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvad han agter at foretage sig i anledning af den seneste tids stigende antal tyverier.

Befolkningen har et krav på den størst mulige sikkerhed, hvilket vel også har fremkaldt ønsket om en skærpelse af våbenlovens bestemmelser. Vi kan tilslutte os denne skærpelse, derimod ikke måden, hvorpå ministeren ønsker den formuleret. Vi har sammen med venstre og det radikale venstre stillet et ændringsforslag herom, og jeg skal anbefale at stemme herfor.

Dernæst til gebyrerne. Ministeren har nu fået sit flertal etableret sammen med det radikale venstre for at belægge våbentilladelserne med en afgift. Ministeren har hermed også fået et flertal for at finde et nyt skatteobjekt, der hedder idrætsredskaber.

Jeg ved ikke, om disse afgifter, som bebudes i bemærkningerne, skal betragtes som noget vedblivende, også hvad angår de beløbssatser, som ministeren forestiller sig skal anvendes nu — 50 kr. for de 2-årige tilladelser og 100 kr. for de 5-årige — eller har ministeren måske allerede nu planer om at forhøje disse takster hvert år? Jeg hører gerne ministerens bemærkninger herom.

Ministeren begrundet afgiften med politiets administrationsudgifter i forbindelse med udstedelse af våbentilladelserne og er nået frem til lige nøjagtigt et rundt tal på 2 mill. kr. Må jeg sige til ministeren, at enten er der altså tale om mildest talt en overdrivelse, når man kan fastsætte beløbet til 2 mill. kr., eller også er der tale om, at man har en umådelig uhensigtsmæssig administrationsgang inden for politiet. Jeg skal sige, hvad jeg tror er det rigtige; jeg tror, det er ministerens overdrevelse af de 2 mill. kr., der er sagens faktiske kendsgerning, og jeg vil spørge ministeren, om han virkelig vil lægge ryg til en argumentation, der betyder, at 2 mill. kr. ud af politiets i alt 700 mill. kr.s budget skulle gå til at administrere et så lille område, som våbengebyrerne i virkeligheden er. Det betyder jo noget i retning af, at ca. 25 personer i alt af politiets heldagsbeskæftigede styrke skal udstede våbentilladelser hele året rundt, og det svarer til noget i retning af 5 timer for at udstede en våbentilladelse omregnet i arbejdstid. Hr. minister, er det ikke lidt rigeligt, og kunne vi ikke eventuelt prøve at finde en forenkling? Vi har tilbudt det, vi har fået afslag og har fået bekræftet, at det først og fremmest er et skattelovforslag, vi behandler her i dag, at det først og fremmest er en afgift. I betragtning af de væsentlige foranstaltninger, som kræves, de væsentlige betingelser, der skal opfyldes, før man kan få en våbentilladelse — der kræves jagttegn, der kræves medlemskab af en skytteforening — har vel ingen fantasi til at forestille sig rigtigheden af, at der herudover også skulle være administration for 2 mill. kr. for politiet.

Vi har forsøgt at komme igennem med en ændret administration af disse tilladelser bl. a. for at kunne frigøre mandskab til de egentlige politimæssige opgaver. Det har været forgæves. Vi har forsøgt at lette politiets arbejdsbyrde, så politiet kun skulle